

Olsen: Jeg tillader mig at foreslaa dette Lovforslag henvist til det Udvalg, som blev besluttet nedsat angaaende den foregaaende Sag paa Dagsordenen.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag af Olsen.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ophævelse af den af det Offentlige autoriserede Prostitution.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 3191—96.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Ret h): Det havde egentlig ikke været min Hensigt at tage Ordet i Dag angaaende dette Forslag, og jeg skal ogsaa kun gjøre det kort, da denne Sag nylig har været saa udførlig debatteret her i Thinget, at der efter min Formening ikke under en saadan Debåt kan fremføres noget hynderligt Nyt. Hvad der har bevæget mig til at tage Ordet, er egentlig nogle Uttringer, der fremkom fra det ærede Medlem for Svendborg (Tang) under den foregaaende Sags Forhandling, en Sag, som med Hensyn til sit Emne staar i meget nær Forbindelse med denne Sag. Jeg erkjender fuldt ud det ærede Medlems gode Billie og den oprigtige Begejstring, som denne Sag har bragt ham til, men jeg tror ligesom det ærede Medlem for Beile Amts 3die Valgkreds (Falkenstjerne), at det ærede Medlem fra Svendborg, maatte netop af disse smukke og gode Følelser lader sig føre noget videre, end der kan være rigtig, og dette gjælder da navnlig nogle Paastande, som det ærede Medlem fremførte for lidt siden under Behandlingen af den foregaaende Lov, Paastande, som gif ud paa, at Politiet nu havde Ret til at anholde enhver Kvinde, at slæbe hende op til Visitation, at underkaste hende en saadan, og at derved anstændige Kvinder vare udsatte for en vilkaarlig og yderst uheldig Politibehandling. Dette er ikke Tilfældet. Loven af 10de April 1874 indeholder ganske andre Bestemmelser, den indeholder ikke de Bestemmelser, som det ærede Medlem siger. Som der i Motiverne til det foreliggende Lovforslag er fremhævet,

gaa Bestemmelserne i Loven af 10de April 1874 angaaende det Emne, som her er Tale om, ud paa, at for at Politiet overhovedet kan forulempe en Kvinde paa Grund af Mistanke om, at hun driver Erhverv ved Utugt, skal en bestemt Mistanke være til Stede. Dette Ord „bestemt“ Mistanke staar ikke overflødig. Meningen dermed er naturligtvis og kan ikke være Andet, end at Politiet efter sin Undersøgelse, og efter hvad der er kommet til dets Kundskab, ikke nærer Tvivl og ikke kan nære Tvivl om, at vedkommende Fruentimmer driver Utugt som Erhverv. Men ikke engang da kan Politiet lade hende undersøge. Betingelserne derfor ere enten, at hun vedkjender sig sit utugtige Levned eller ogsaa, at hun giver Samtykke til en saadan Undersøgelse. Men naar en af disse to Betingelser ikke er til Stede, naar hun enten ikke vedkjender sig sit utugtige Levned eller ikke giver Samtykke til en personlig Undersøgelse, kan den ikke finde Sted undtagen paa en Betingelse, som ikke er udført i Praxis, nemlig at en dertil oplært autoriseret Kvinde er til Stede, som kan foretage en Undersøgelse. Saadanne oplærte autoriserede Kvinder have vi ikke faaet indførte, saaledes altsaa, at den gjældende Ret er den, at en Kvinde ikke mod sin Billie og ikke, naar hun ikke vedgaar sin Forseelse, kan underkastes en personlig Undersøgelse, naturligtvis, saa længe hun ikke er straffet en Gang tidligere for det Samme. Det ærede Medlem talte dernæst om den store Ubillighed, der efter hans Mening skete mod Kvinderne derved, at de først skulde advares, forinden man greb til Undersøgelse og eventuel Straf, naar Undersøgelsen førte til, at de vare straffskyldige, og han mente, at det var ubilligt, det var Politivilkaarlighed, og at det var Noget, der maatte misbilliges i høj Grad. Det, som det ærede Medlem foreslaar i sin § 3 i det foregaaende Lovforslag, er jo imidlertid meget værre. I Følge § 3 i det foregaaende Lovforslag skulde de Ord gaa ud af Straffelovens § 180, at der skal gaa en Advarsel forud, inden man ad kriminel Wei kan straffe ind mod vedkommende Kvinde. Jeg bortser her fra en Forhøielse af Straffen, som det ærede Medlem ogsaa foreslaar i § 3, men som der i dette Dilemma ikke er Tale om. Men hvorledes vilde Forholdet blive derefter? Det vilde jo blive dette, at naar Politiet faaer Mistanke imod en Kvinde om, at hun driver Erhverv ved Utugt, saa bliver Følgen den, at i Stedet for, at der nu skal rettes en Advarsel til hende, og at hun, hvis hun retter sig efter den, føres tilbage til Samfundet, vil det ærede Medlem, at der strax skal paabegyndes en kriminel